

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
16. maj 2011

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-282/10	Maribel Dominguez mod Centre Informatique du Centre Ouest Atlantique og Préfet de la région Centre Sagen vedrører: Fortolkning af direktiv 2003/88/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (Arbejdstidsdirektivet).	MF	17.05.11
C-209/10	Post Danmark A/S mod Konkurrencerådet m. fl. Sagen vedrører: Skal EF-traktatens artikel 82 fortolkes således, at en dominerende befordringspligtig postvirksomheds selektive prisnedsættelse til et niveau lavere end postvirksomhedens gennemsnitlige samlede omkostninger, men over virksomhedens gennemsnitlige inkrementelle omkostninger, kan udgøre et ekskluderende misbrug, såfremt det lægges til grund, at priserne ikke er sat på dette niveau med det formål at eliminere en konkurrent? Såfremt spørgsmålet besvares med, at en selektiv prisnedsættelse under de i ovenstående spørgsmål givne forudsætninger under visse omstændigheder kan udgøre et ekskluderende misbrug, hvilke omstændigheder skal den nationale domstol da tage i betragtning?	GA	24.05.11
T-250/08	Batchelor mod Kommissionen Påstand: Dette annullationssøgsmål efter artikel 230 EF er rettet mod Kommissionens stiltiende afslag af 9. april 2008 og dens udtrykkelige afslag af 16. maj 2008, der blev givet i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 (1) (»forordningen om aktindsigt«), hvorved Kommissionen gav afslag på sagsøgerens anmodning om aktindsigt i dokumenter	Dom	24.05.11

	<p>vedrørende underretning om foranstaltninger truffet i henhold til artikel 3a, stk. 1, i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelsen af tv-radiospredningsvirksomhed. Sagsøgeren har anført, at den anfægtede beslutning tilsidesætter artikel 253 EF og artikel 7, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, i forordningen om aktindsigt og derfor bliver ugyldig på grund af en tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, navnlig ved ikke at give tilstrækkelig begrundelse for afslaget på aktindsigt i de anførte dokumenter. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at den anfægtede beslutning ved at give afslag på aktindsigt i de anførte dokumenter har tilsidesat artikel 255 EF og artikel 1, litra a), artikel 2, stk. 1, artikel 3 og artikel 4, stk. 1-6, i forordningen om aktindsigt. Navnlig har sagsøgeren anført, at den anfægtede beslutning tilsidesætter forordningen om aktindsigt, idet den fastslår, at undtagelserne i artikel 4, stk. 3, andet afsnit og i artikel 4, stk. 2, første og tredje led, finder anvendelse, og endelig at den anfægtede beslutning ved ikke at give en begrundelse for det delvise afslag på aktindsigt i de anførte dokumenter tilsidesætter artikel 4, stk. 6, i forordningen om aktindsigt.</p>		
C-327/10	<p>Hypotecni banka, a.s. mod Udo Mike Lindner</p> <p>Sagen vedrører: Såfremt en af parterne i en retssag er statsborger i en anden stat end den, hvor den pågældende retssag finder sted, begrundes denne omstændighed da, at der foreligger et grænseoverskridende forhold som omhandlet i TEUF artikel 81, som er en af betingelserne for, at forordning 44/2001 (om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på civil- og handelsretlige område) finder anvendelse? Udelukker forordningen anvendelsen af nationale bestemmelser, der gør det muligt at anlægge sag mod personer, hvis adresse er ukendt? Såfremt andet spørgsmål besvares benægtende, kan afgivelse af indlæg fra en af retten beskikket procesværg for den sagsøgte i sagen da i sig selv anses for sagsøgtes accept af den stedlige rets kompetence som omhandlet i artikel 24 i forordningen, selv når tvistens genstand er et krav, der udspringer af en forbrugeraftale, og retterne i Tjekkiet i henhold til denne forordnings artikel 16, stk. 2, ikke er kompetente til at træffe afgørelse i denne tvist? Kan en værnetingsaftale om en bestemt rets stedlige kompetence anses for at begrunde den valgte rets internationale kompetence som omhandlet i artikel 17, stk. 3 i forordningen, og hvis dette er tilfældet, gælder dette også i tilfælde af, at værnetingsaftalen om stedlig kompetence er ugyldigt, fordi den strider mod artikel 6, stk. 1 i direktiv 93/13/EØF (om urimelig kontraktvilkår i forbrugeraftaler)?</p>	MF	25.05.11
C-292/10	<p>G (tidligere Cornelia Buschmann mod Cornelius de Visser)</p> <p>Sagen vedrører: Er TEU art. 6, stk. 1 sammenholdt med art. 47, stk. 2, 1. Punktum i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder, eller andre europæiske retsforskrifter til hinder for en såkaldt offentlig forkyndelse i henhold til national ret (i henhold til §§ 185-188 i den tyske lov om civil retspleje ved ophængning af meddelelsen om stævningen i en måned på retstavlen ved den ret, som er ansvarlig for</p>	MF	25.05.11

	<p>stævningen), når modparten i en (påbegyndende) civilretlig sag ganske vist angiver en adresse inden for Den Europæiske Unions områder på sin website, men forkyndelse ikke var mulig, idet den sagsøgte ikke opholdt sig der, og det i øvrigt ikke var muligt at fastslå, hvor den sagsøgte for tiden opholdt sig? Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, er den nationale ret forpligtet til at undlade at anvende de nationale bestemmelser, som tillader offentlig forkyndelse, jf. EU-Domstolens hidtidige retspraksis (senest sag C-341/08), selv om en sådan tilsidesættelseskompetence ifølge national ret kun tilkommer den tyske Bundesverfassungsgericht? Den foreliggende ret stiller yderligere ti præjudicielle spørgsmål, som bl.a. vedrører forordning 44/2001 (om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område), forordning 805/2004 (om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav) og direktiv 2000/31/EF (om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked).</p>		
C-165/09 - C-167/09	<p>Stichting Natuur en Milieu og Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie mod College van gedeputeerde staten van Zuid-Holland</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: Indebærer pligten til direktivkonform fortolkning, at de ved Wet milieubeheer gennemførte pligter i henhold til direktiv 2008/1/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening kan og skal fortolkes således, at der ved afgørelsen vedrørende en ansøgning om miljøgodkendelse fuldt ud skal tages hensyn til de nationale emissionslofter for SO² og NO_x i henhold til direktiv 2001/81/EF om national emissionslofter for visse luftforurenende stoffer (herefter: NEC-direktivet), navnlig for så vidt det drejer sig om pligterne i art. 9, stk. 4, i direktiv 2008/1? [...]</p>	Dom	26.05.11
C-275/10	<p>Residex Capital IV CV Mod Gemeente Rotterdam</p> <p>Sagen vedrører: Indebærer sidste punktum i artikel 88, stk. 3, EF, nu artikel 108, stk. 3, TEUF, at de nationale domstole - i et tilfælde som det foreliggende, hvor den ulovlige støtteforanstaltning er gennemført på den måde, at der er ydet långiveren en garanti med den virkning, at låntager blev i stand til at opnå et lån fra långiver, hvilket ikke havde været muligt for låntager på normale markedsvilkår - i medfør af deres pligt til at ophæve virkningerne af den ulovlige støtteforanstaltning er forpligtet til, eller i al fald beføjet til at genoprette situationen fra før garantien blev stillet, også selv om dette ikke fører til, at det under garantien ydede lån tilbageføres?</p>	GA	26.05.11
C-297/10- C-298/10	<p>Sabine Hennigs Mod Eisenbahn-Bundesamt</p> <p>Sagen vedrører: Strider en overenskomstmessig fastsat lønordning for offentlig ansatte funktionærer, der i overensstemmelse med § 27 i Bundesangestellentarifvertrag (kollektiv overenskomst for offentligt ansatte funktionærer, herefter "BAT"), sammenholdt med lønoverenskomst nr. 35 til BAT, fastsætter grundlønnen for de enkelte lønklasser på grundlag af aldersanciennitetstrin, tillige under hensyn til</p>	MF	26.05.11

	<p>arbejdsmarkedets parter primærretligt sikrede ret til at føre kollektive forhandlinger (nu artikel 28 i charteret om grundlæggende rettigheder) mod det primærretlige forbud om forskelsbehandling på grund af alder (nu artikel 21, stk. 1, i charteret om grundlæggende rettigheder), således som det konkret er udformet ved direktiv 2000/78/EF (om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv)?</p>		
--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-128/09 C-129/09 C-130/09 C-131/09 C-134/09 C-135/09	Boxus m.fl. mod La Région Wallonne Sagerne vedrører bl.a.: Kan art. 1, stk. 5, i Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet fortolkes således, at den fra sit anvendelsesområde udelukker en lovgivning – såsom regionen Walloniens dekret af 17. juli 2008 vedrørende en række byggetilladelser af afgørende almen interesse – der blot bestemmer, at ” det er konstateret, at der foreligger tvingende almene hensyn ” i relation til udstedelse af byggetilladelser, miljøgodkendelser og enkelttilladelser vedrørende visse handlinger og offentlige arbejder, der opregnes samme sted, og hvorved de tilladelser og godkendelser, for hvilke det anføres, at ” det er konstateret, at der foreligger tvingende almene hensyn ” ”godkendes”? [...]	GA	19.05.11
C-452/09	Iaia e.a. Mod Ministero dell’Instruzione, Università e ricerca Sagen vedrører: Er det foreneligt med fællesskabsretten, at den italienske stat tillader en femårig forældelse eller en almindelig tiårig forældelse af en ret, som følger af direktiv 82/76/EØF om , for perioden før vedtagelsen af de første nationale gennemførelsesbestemmelser, uden at udøvelsen af retten vedrørende løn/ydelser herved definitivt forhindres eller subsidiært, uden at man herved definitivt afskærer sagsanlæg med påstand om betaling af erstatning eller kompensation? Er det på den anden side foreneligt med fællesskabsretten at udelukke alle forældelsesindsigelse, fordi de definitivt hindrer udøvelse af den omhandlede ret? Eller er det foreneligt med fællesskabsretten, at udelukke alle forældelsesindsigelse, indtil Domstolen har fastslået, om der er sket en tilsidesættelse af fællesskabsretten (i denne sag indtil 1999)? Eller er det foreneligt med fællesskabsretten kategorisk at udelukke alle forældelsesindsigelse, indtil det direktiv, hvoraf retten følger, er blevet korrekt og fuldstændigt gennemført i national ret (hvilket aldrig er sket i denne sag) som fastslået i Emmott-dommen?	Dom	19.05.11
C-447/09	Reinhard Prigge, m.fl. mod Deutsche Lufthansa AG, Frankfurt am Main Sagen vedrører: Fortolkning af Rådets direktiv 2000/78/EF om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv og det almindelige fællesskabsretlige princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder (minder om Rosenblattt-sagen).	GA	19.05.11

C-184/10	<p>Mathilde Grasser mod Freistaat Bayern</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 1, stk. 2, og artikel 8, stk. 2 og 4, i direktiv 91/439/EØF (om gensidig anerkendelse af kørekort - midlertidig suspension af kørekort - inddragelse af førerretten - gyldighed af et andet kørekort, som er erhvervet i en anden medlemsstat under den midlertidige suspension) fortolkes således, at en værtsmedlemsstat er berettiget til at undlade at anerkende et kørekort, som er udstedt af en anden medlemsstat, hvis det på grundlag af angivelserne i dette kørekort står fast, at der foreligger en tilsidesættelse af direktivets artikel 7, stk. 1, litra b), uden at værtsmedlemsstaten forinden har anvendt en foranstaltning som omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/439/EØF over for indehaveren af kørekortet?</p>	Dom	19.05.11
C-256/10 C-261/10	<p>David Barcenilla Fernández mod Gerardo García, S.L.</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af direktiv 2003/10/EF (om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (støj)) og direktiv 89/391/EØF (om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet).</p>	Dom	19.05.11
T-423/07	<p>Ryanair mod Kommissionen</p> <p>Påstand: Det fastslås i henhold til artikel 232 EF, at Kommissionen i strid med sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten har undladt at træffe afgørelse, idet den ikke har taget stilling til sagsøgerens klage indgivet til Kommissionen den 3. november 2005, efterfulgt af en officiel skrivelse af 31. juli 2007. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har undladt at træffe afgørelse ved ikke — selv om den har været opfordret hertil efter artikel 232, EF — at tage stilling til sagsøgerens klage indgivet til Kommissionen den 3. november 2005 vedrørende ulovlig statsstøtte, som er ydet til Lufthansa og dets Star Alliance partnere ved at give disse flyselskaber eneret til terminal 2 i München lufthavn, eller subsidiært, at der foreligger konkurrencebegrænsende forskelsbehandling til fordel for Lufthansa og dets Star Alliance partnere, hvis det fastslås, at München lufthavn har handlet selvstændigt. Det forhold, at München lufthavn forbeholder denne terminal for sagsøgerens potentielle konkurrenter, udgør misbrug af en dominerende stilling og dermed en tilsidesættelse af artikel 82 EF.</p>	Dom	19.05.11
T-341/09	<p>Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava m.fl. mod KHIM</p> <p>Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009, for så vidt som de pågældende bestemmelser ikke finder anvendelse på ordet »Txakoli«, idet dette ord anses som en traditionel benævnelse i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 753/2002 af 29. april 2002 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999</p>	Dom	17.05.11

	for så vidt angår beskrivelse, betegnelse, præsentation og beskyttelse af visse vinprodukter		
C-83/02 P (C-83/09 P)	<p>Kronoply GmbH & Co. KG og Kronotex GmbH & Co. KG mod Kommissionen (appel)</p> <p>Påstand: Ophævelse af den appellerede dom, for så vidt som annullationssøgsmålet, anlagt af Kronoply GmbH & Co. KG og Kronotex GmbH & Co. KG til prøvelse af Kommissionens beslutning af 19. juni 2002 om ikke at rejse indsigelse mod Tysklands støtte til Zellstoff Stendal GmbH til opførelsen af en cellulosefabrik, blev antaget til realitetsbehandling.</p> <p>Annullationssøgsmålet anlagt af Kronoply GmbH & Co. KG og Kronotex GmbH & Co. KG til prøvelse af den retsstridige retsakt afvises.</p>	Dom	24.05.11
C-485/07	<p>Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering en mod Akdas m.fl.</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: Indeholder artikel 6, stk. 1, i associeringsrådets afgørelse nr. 3/80 om anvendelsen af De Europæiske Fællesskabers medlemsstaters sociale sikringsordninger på tyrkiske arbejdstagere og deres familiemedlemmer, i betragtning af dens ordlyd og af formålet med og karakteren af afgørelse nr. 3/80 og associeringsaftalen en klar og entydig forpligtelse, til hvis opfyldelse og virkning der ikke kræves nogen yderligere handling, således at denne bestemmelse kan have direkte virkning?</p>	Dom	26.05.11
De forenede sager C-89/10 og C-96/10	<p>Q-Beef NV, m.fl. mod Belgische Staat</p> <p>Sagen vedrører: Er fællesskabsretten til hinder for, at de nationale retter anvender den forældelsesfrist på fem år, der i den nationale retsorden gælder for fordringer på staten, på fordringer om tilbagebetaling af afgifter, der er erlagt til en medlemsstat i henhold til et blandet system af støtte og afgifter, som ikke alene fremstår som delvist ulovligt, men også som delvist uforenelig, med fællesskabsretten, idet disse afgifter er blevet erlagt før ikrafttræden af et nyt system med støtte og obligatoriske bidrag, der afløser det første system, og som ved Kommissionens endelige afgørelse er erklæret for forenelig med fællesskabsretten, dog ikke i det omfang disse bidrag med tilbagevirkende kraft pålægges for en periode, der ligger forud for denne beslutning? Er fællesskabsretten til hinder for, at en medlemsstat med held kan gøre forældelsesfrister, som i forhold til de normale nationale forældelsesfrister er særligt gunstige, gældende i en sag som den, den nationale ret forelægger, og som en privat har anlagt mod staten til beskyttelse af rettigheder, som denne private udleder af EØF-traktaten, og hvorved disse særligt gunstige nationale forældelsesregler har til</p>	GA	26.05.11

	<p>følge, at det bliver umuligt at tilbagesøge afgifter, som er erlagt til staten i henhold til et blandet system af støtte og afgifter, som ikke alene fremstår som delvist ulovligt, men også som delvist uforeneligt med fællesskabsretten, selv om uforeneligheden med fællesskabsretten først blev fastslået efter udløbet af de særlige gunstige nationale forældelsesregler af den daværende De Europæiske Fællesskabers Domstol, og uanset retsstridigheden allerede fandtes inden da?</p>		
C-538/09	<p>Kommissionen mod Belgien</p> <p>Påstand: At Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet visse aktiviteter i henhold til den belgiske lovgivning ikke underkastes forundersøgelse af deres miljømæssige indvirkning, selv om disse aktiviteter kan påvirke et Natura 2000-område, og idet den belgiske lovgivning for visse aktiviteter har indført en erklæringsordning.</p>	Dom	26.05.11
C-148/10	<p>NV Express Line, Dieegm Mod Belgische Instituut voor postdiensten en telecommunicatie, Brussel</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af direktiv 97/67/EF (om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet), direktiv 2002/39/EF (om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester) og direktiv 2008/6/EF (om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet).</p>	GA	26.05.11
C-275/10	<p>Residex Capital IV CV Mod Gemeente Rotterdam</p> <p>Sagen vedrører: Indebærer sidste punktum i artikel 88, stk. 3, EF, nu artikel 108, stk. 3, TEUF, at de nationale domstole - i et tilfælde som det foreliggende, hvor den ulovlige støtteforanstaltning er gennemført på den måde, at der er ydet långiveren en garanti med den virkning, at låntager blev i stand til at opnå et lån fra långiver, hvilket ikke havde været muligt for låntager på normale markedsvilkår - i medfør af deres pligt til at ophæve virkningerne af den ulovlige støtteforanstaltning er forpligtet til, eller i al fald beføjet til at genoprette situationen fra før garantien blev stillet, også selv om dette ikke fører til, at det under garantien ydede lån tilbageføres?</p>	GA	26.05.11
C-47/10 P	<p>Østrig mod Kommissionen (appel)</p> <p>Påstand: Appellanten har anført, at den appellerede dom er i strid med artikel 263, stk. 4, TEUF. Retten ikke har taget hensyn til, at sagsøgerne i første instans hverken var individuelt eller umiddelbart berørt af Kommissionens anfægtede beslutning. Denne beslutning har således ikke væsentligt forringet deres stilling på markedet. Desuden fremkalder appellans generelle støtteordning til fordel for en sektor, der er blevet godkendt af Kommissionen, ikke hindringer for konkurrencen, da tildelingen af støtte også er afhængig af de kompetente myndigheders individuelle beslutning. Sagsøgerne i første instans har følgelig ikke den</p>	GA	09.06.11

	<p>fornødne retlige interesse i sagen, da Kommissionens anfægtede beslutning ikke rammer dem personligt.</p> <p>Appellanten er desuden af den opfattelse, at den appellerede dom tilsidesætter artikel 108, stk. 2, TEUF. Retten har med urette i forbindelse med den indledende undersøgelsesfase taget udgangspunkt i, at Kommissionen havde alvorlige vanskeligheder i forbindelse med vurderingen af de omtvistede foranstaltninger, hvilket indebar, at Kommissionen måtte indlede den formelle undersøgelsesprocedure.</p>		
C-225/10	<p>Juan Perez Garcia m.fl. Mod Familienkasse, Nürnberg</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 77, stk. 2, litra b), nr. i), i forordning nr. 1408/71 (om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet) fortolkes således, at børnetilskud til personer, der modtager pension eller rente i anledning af alderdom, invaliditet, arbejdsulykke eller erhvervssygdom, som har ret til pension eller rente efter lovgivningen i flere medlemsstater (såkaldte dobbelt pensionister), og hvis ret til pension hviler på lovgivningen i den tidligere beskæftigelsesstat (intern pensionsret), ikke skal udredes af den tidligere beskæftigelsesstat, selvom der i bopælsstaten er fastsat lignende højere ydelse, der imidlertid er uforenelig med en anden ydelse, som den berørte har besluttet sig for at oppebære, idet der foreligger en valgmulighed? Skal artikel 78, stk. 2, litra b), nr. i), i forordning nr. 1408/71 fortolkes således, at børnetilskud til børn af en afdød arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som har været omfattet af lovgivningen i flere medlemsstater, og som har erhvervet en fiktiv ret til børnetilskud efter lovgivningen i den tidligere beskæftigelsesstat, selvom der i bopælsstaten er fastsat en lignende højere ydelse, der imidlertid er uforenelig med en anden ydelse, som den berørte har besluttet sig for at oppebære, idet der foreligger en valgmulighed? Gælder dette også for en ydelse, omfattet af artikel 77 og 78, selvom den efter forholdets natur er fastsat i børnenes bopælsstat, hvor der imidlertid ikke gælder nogen valgmulighed vedrørende denne ydelse?</p>	GA	09.06.11